

László Hortobágyi – GUO ***Sangeet Novus Sensus 1996***

A „*Sangeet Novus Sensus*” egy a 200 év múlva az *Eridanus* csillagrendszerből érkező szocio-etno muzikológus számára készült demo, mely 1995-96-ban a volt Kelet-Európában, mint a késő XX. századi szociológiai élmények transz-szónikus tükröződése valósult meg.

Technológiai alapja az öreg FFT spektrum-analízist algoritmusként használó *PCM*-morfológia és egy saját fejlesztésű virtuális felhang-szintézis software volt. A zene itt mint fiziológiai *szóma* („*szleg*”) jelent meg, a valóság elhagyásának illetve a „*computed memesis*” technológián alapuló társadalmi *Moebius*-tudat kialakításának egyik lehetséges akusztikai megoldásának tünt.

A moduláris *goa*-elektronika, a *tablá-mémek* mátrix-topológiája, a szintetizált karcinogén *PCM*-szekvenciák, az asztrál-hallucinogén hangszerelés *hindusztáni* stílusa vagy az analizált interstelláris spektrum-minták polifonikus alkalmazása és a geometrikus fraktál-hurkok *Zipi*-programozása, illetve a keverés *pythagoreusi* módja egy *mémetikus* pókhálót vontak a század elidegenedési trendje következtében növesztett, foszforeszkáló acid-tudatokra és mint az ezredvég kifinomult „*the prána of transocieté*”-je jelent meg.

Később, amikor az emberi tudat hálózatokba költözött, illetve áttelepült a Jupiter sztratoszférájába - ebben az időben a zene eredeti frekvencia-algoritmusait lézeres tüimpulzussá konvertálva rákötötték az emberi neuron-végződésnek szinapszisaira és percenként több ezres lökesszámú, 3D-s, 16 Hz/b.p.m. impulzus-momentummal stimulálták azokat - akkor a zenetörténet egy újabb szakasza kezdődött el, amelyben a „*Sangeet Novus Sensus*” zenei anyaga szükségszerűen a múlt ásatag etnológiai lidércnyomásaként avult el.

/L.H.'s memoires in „Technomusicology”, 2009/IV. pp. 109.-128. October edition, under title: „The Virtual Mémesis of Music”./

(Hortobágyinak Látszó 28.Oct. 1996 A "Vári Kutyák & Cicák" honlap levelező tagja.)